

TRƯƠNG CHI

Tranh truyện cổ tích Việt Nam

nhã nam
NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

TRUỘNG CHI

Tranh truyện cổ tích Việt Nam

VĂN ỐC *kể*, BÍCH KHOA *vẽ*

nhã nam
NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

www.SachVui.Com

Ngày xưa có một cô gái nhan sắc xinh đẹp tên là Mỵ Nương, là con quan thừa tướng. Mỵ Nương sống trong dinh thự nhà quan ở bên sông, hưởng phận lá ngọc cành vàng, đủ bề đài các.

www.SachVui.Com

www.SachVui.Com

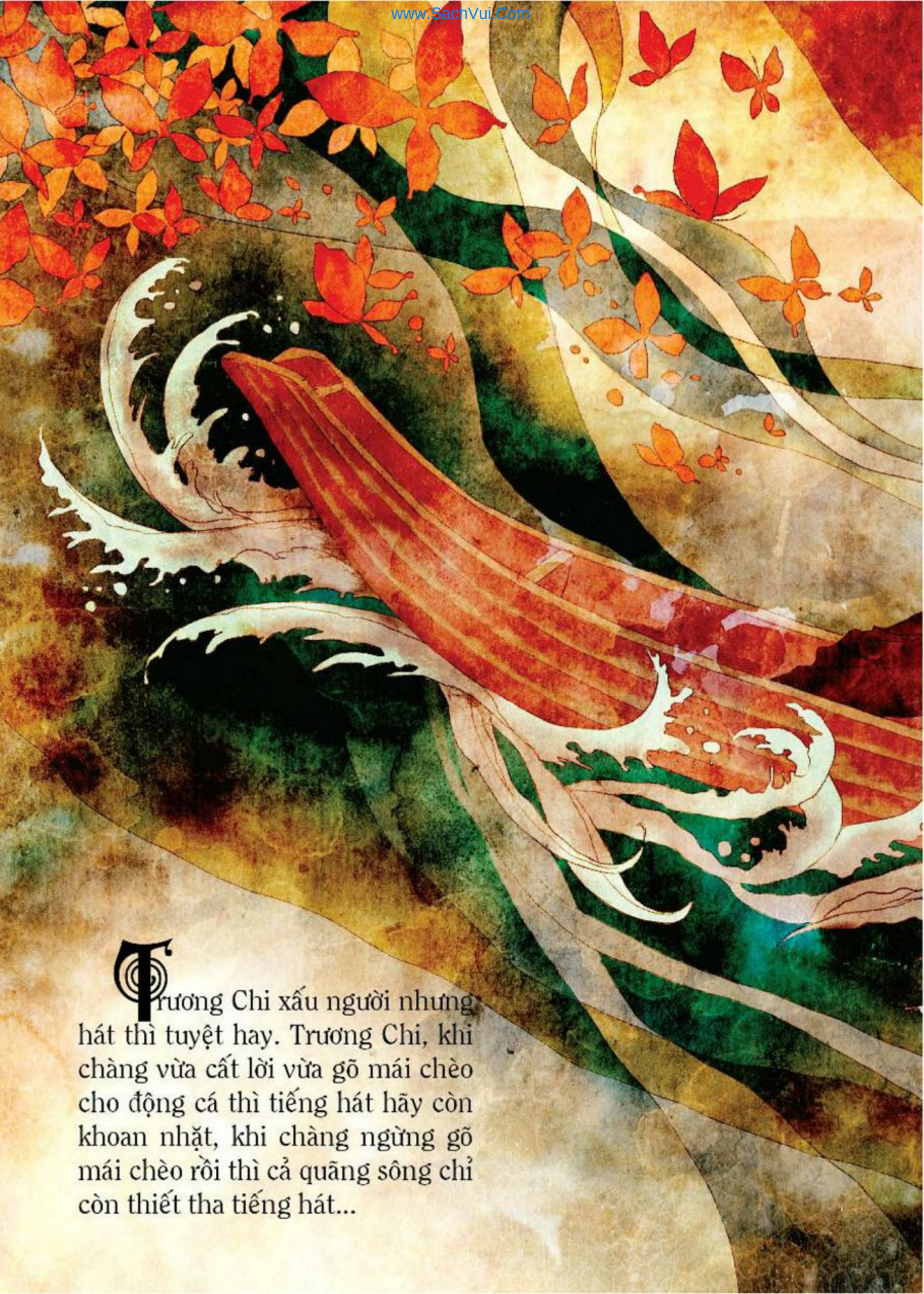

Bấy giờ có một chàng trai làm nghề chài lưới tên là Trương Chi. Hàng ngày Trương Chi chèo thuyền đến quãng sông đó quăng chài, giăng lưới để kiếm sống.

www.SachVui.Com

www.SachVui.Com

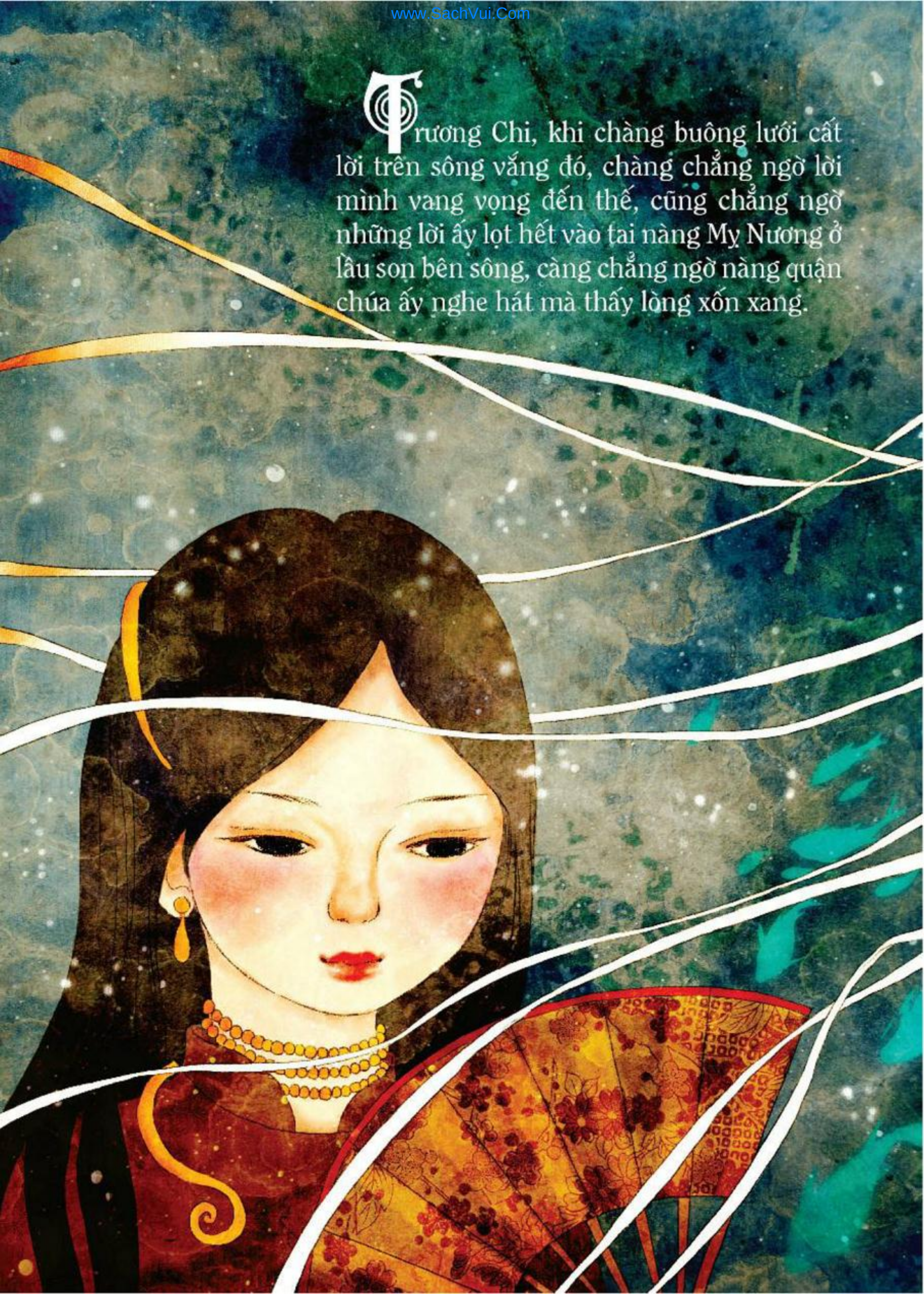

Trương Chi xấu người nhưng hát thì tuyệt hay. Trương Chi, khi chàng vừa cất lời vừa gõ mái chèo cho động cá thì tiếng hát hãy còn khoan nhặt, khi chàng ngừng gõ mái chèo rồi thì cả quãng sông chỉ còn thiết tha tiếng hát...

www.SachVui.Com

www.SachVui.Com

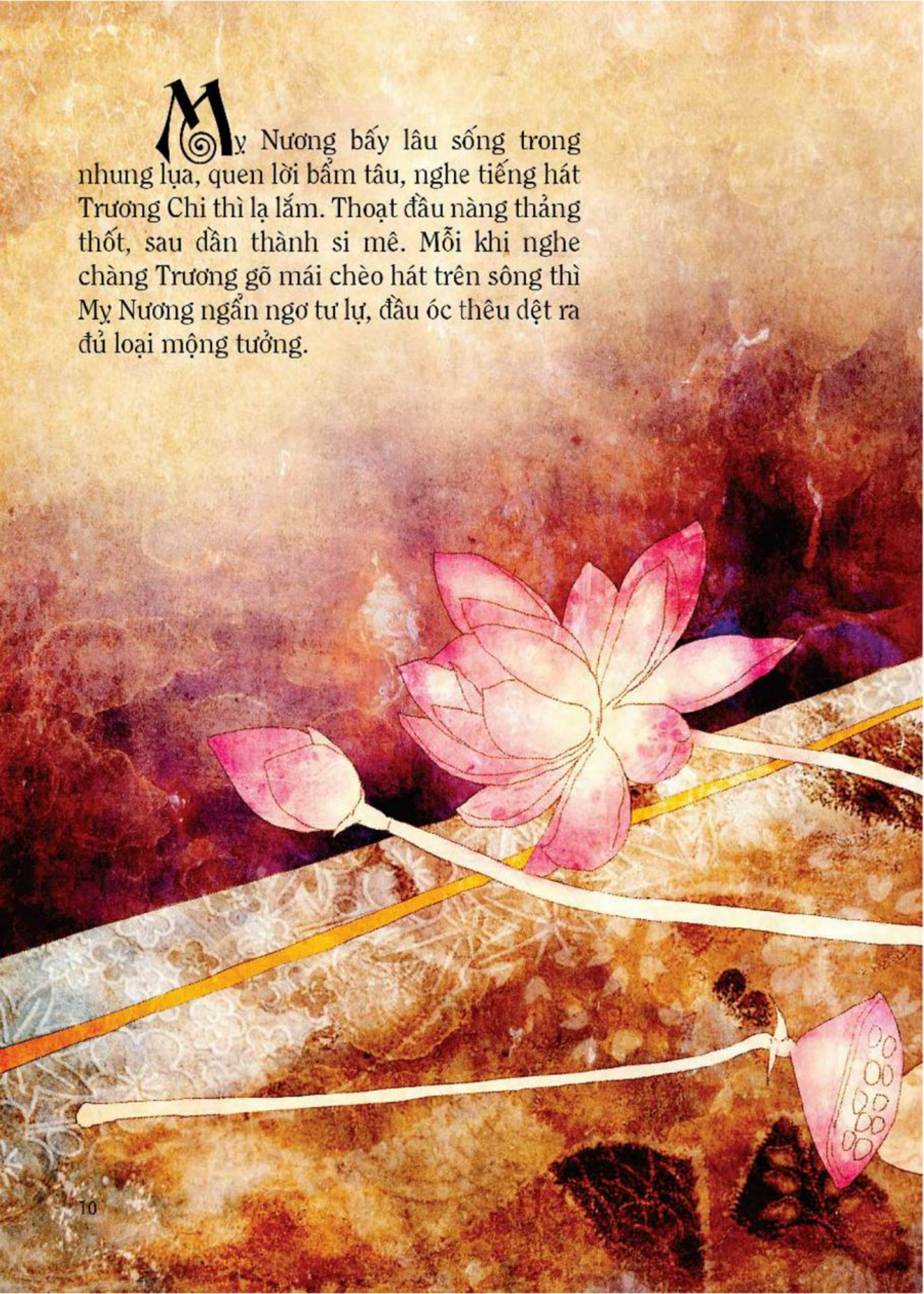

Trương Chi, khi chàng buông lưới cất lời trên sông vắng đó, chàng chẳng ngờ lời mình vang vọng đến thế, cũng chẳng ngờ những lời ấy lọt hết vào tai nàng Mỵ Nương ở lầu son bên sông, càng chẳng ngờ nàng quận chúa ấy nghe hát mà thấy lòng xốn xang.

www.SachVui.Com

Mỵ Nương bấy lâu sống trong nhung lụa, quen lời bẩm tâu, nghe tiếng hát Trương Chi thì lạ lắm. Thoạt đầu nàng thảng thốt, sau dần thành si mê. Mỗi khi nghe chàng Trương gõ mái chèo hát trên sông thì Mỵ Nương ngẩn ngơ tư lự, đầu óc thêu dệt ra đủ loại mộng tưởng.

Bẵng đi một dạo, Trương Chi không đến chỗ sông đó đánh cá nữa. Vắng tiếng thuyền chài gõ nhịp ca hát, khúc sông thành ra tĩnh lặng. Còn Mỵ Nương, nàng trở nên âu sầu, phiền muộn. Nàng thấy mọi thứ đều buồn thảm, tẻ ngắt. Nàng lười ăn, biếng ngủ, người dần gầy mòn, yếu nhược... Thừa tướng phải cho gọi thầy lang tới bắt mạch, bốc thuốc.

Ít lâu sau, Trương Chi quay trở lại khúc sông giăng lưới. Mỵ Nương như lấy lại được sinh khí, vui vẻ mở cửa sổ, mê mẩn lắng nghe tiếng hát chàng ngư phủ. Cứ như vậy, nàng nghe hát mà đâm ra mê người, lâu dần thành bệnh tương tư, vóc ngọc héo hon, hình dong tiều tụy.

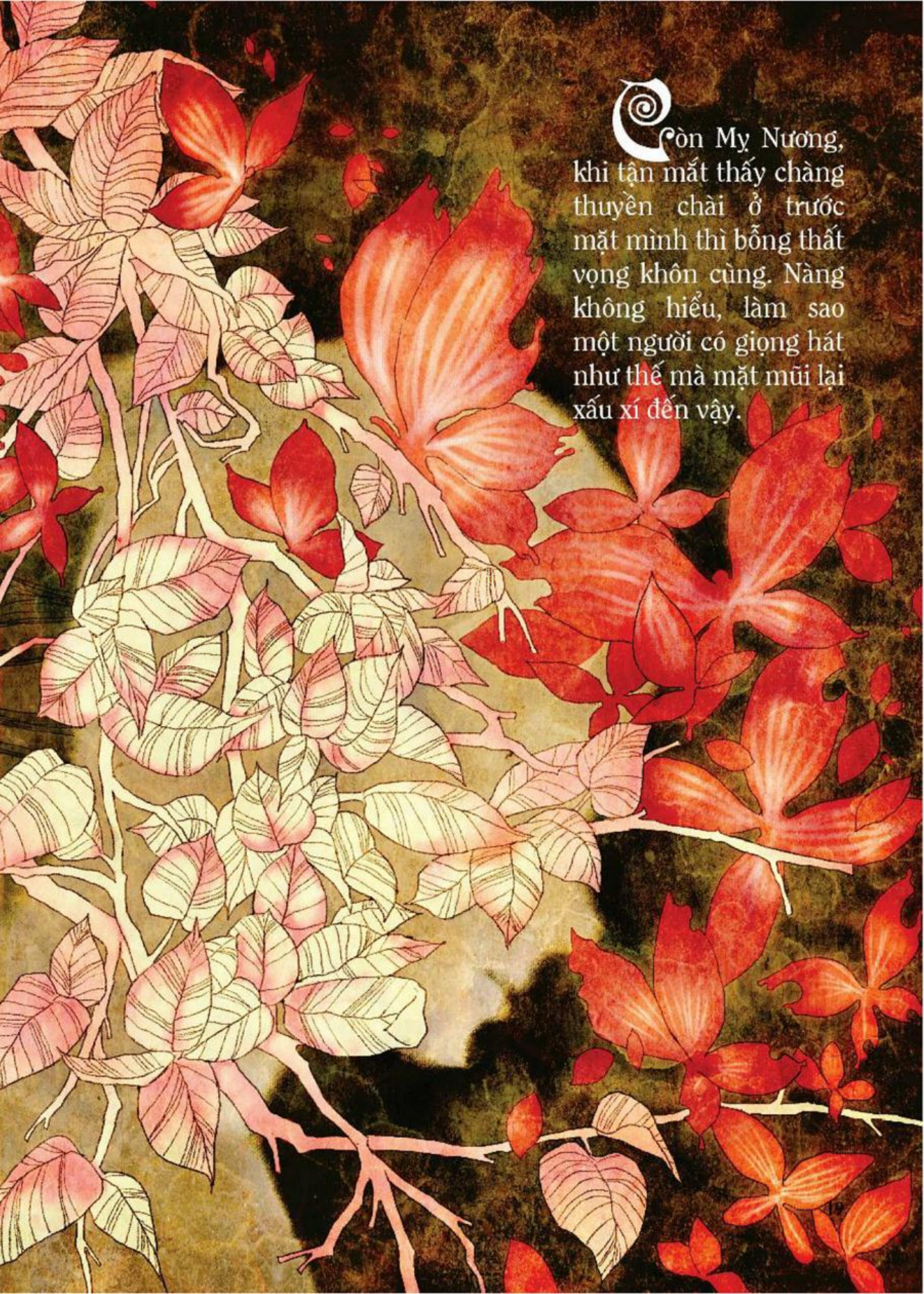

Cả nhà thừa tướng lo lắng, tìm mọi cách thuốc thang chạy chữa nhưng bệnh của My Nương xem chừng mỗi ngày một nặng. "Bẩm thừa tướng, tiểu nhân cho rằng bệnh của quận chúa là tâm bệnh," thầy thuốc bẩm báo. "Thuốc thang e đều là bề ngoài, không có tác dụng." Thừa tướng nghe vậy liền tra gạn nguyên do. Gia nhân tâu bày mọi điều. Thừa tướng vỡ lẽ bèn cho gọi anh thuyền chài vào dinh.

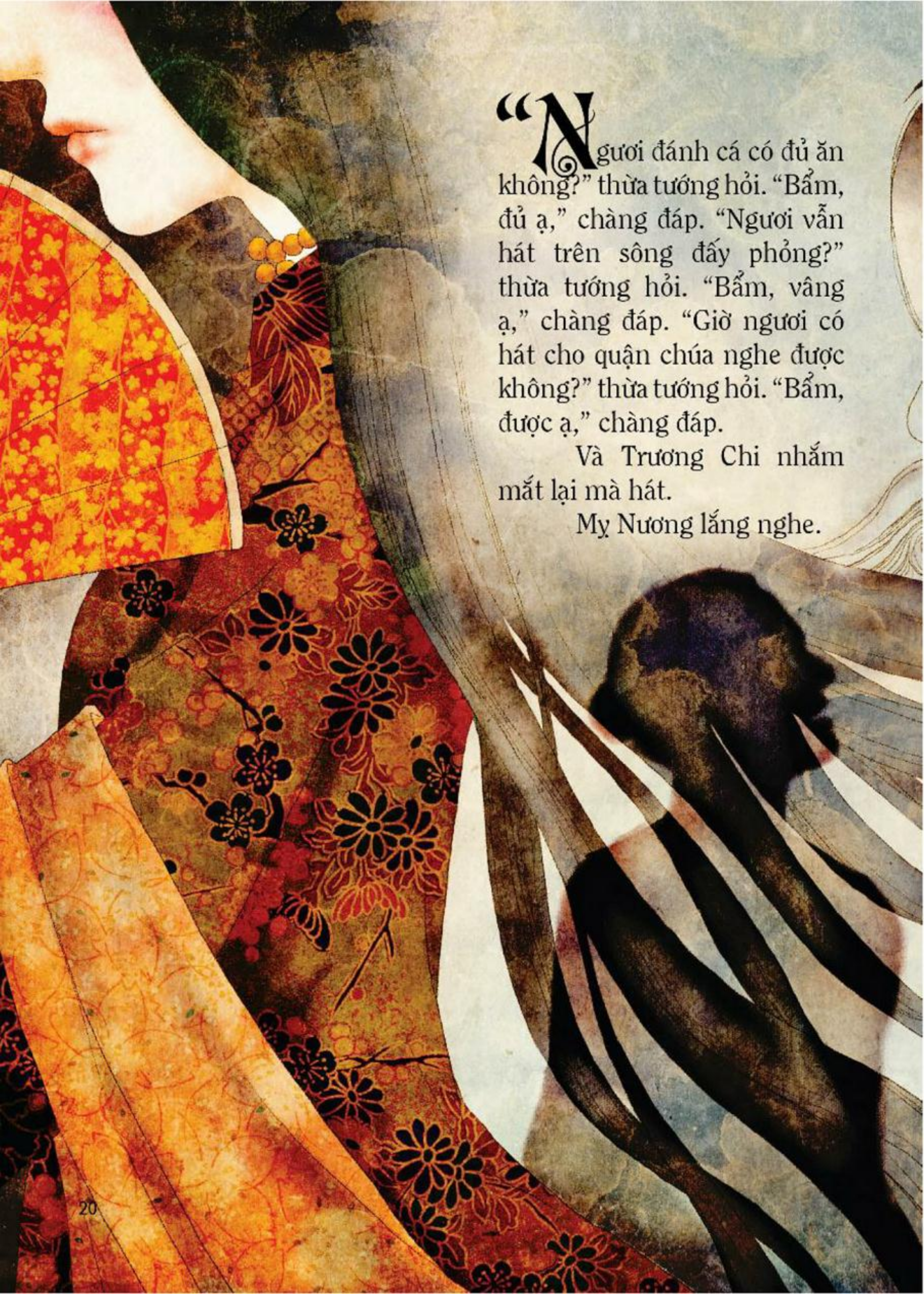

Trương Chi bỡ ngỡ bước thấp bước cao vào dinh thừa tướng, nhưng chàng còn ngỡ ngàng hơn khi mỹ nhân vén bức rèm châu. Vẻ kiều mỵ của Mỵ Nương khiến tim chàng thắt lại.

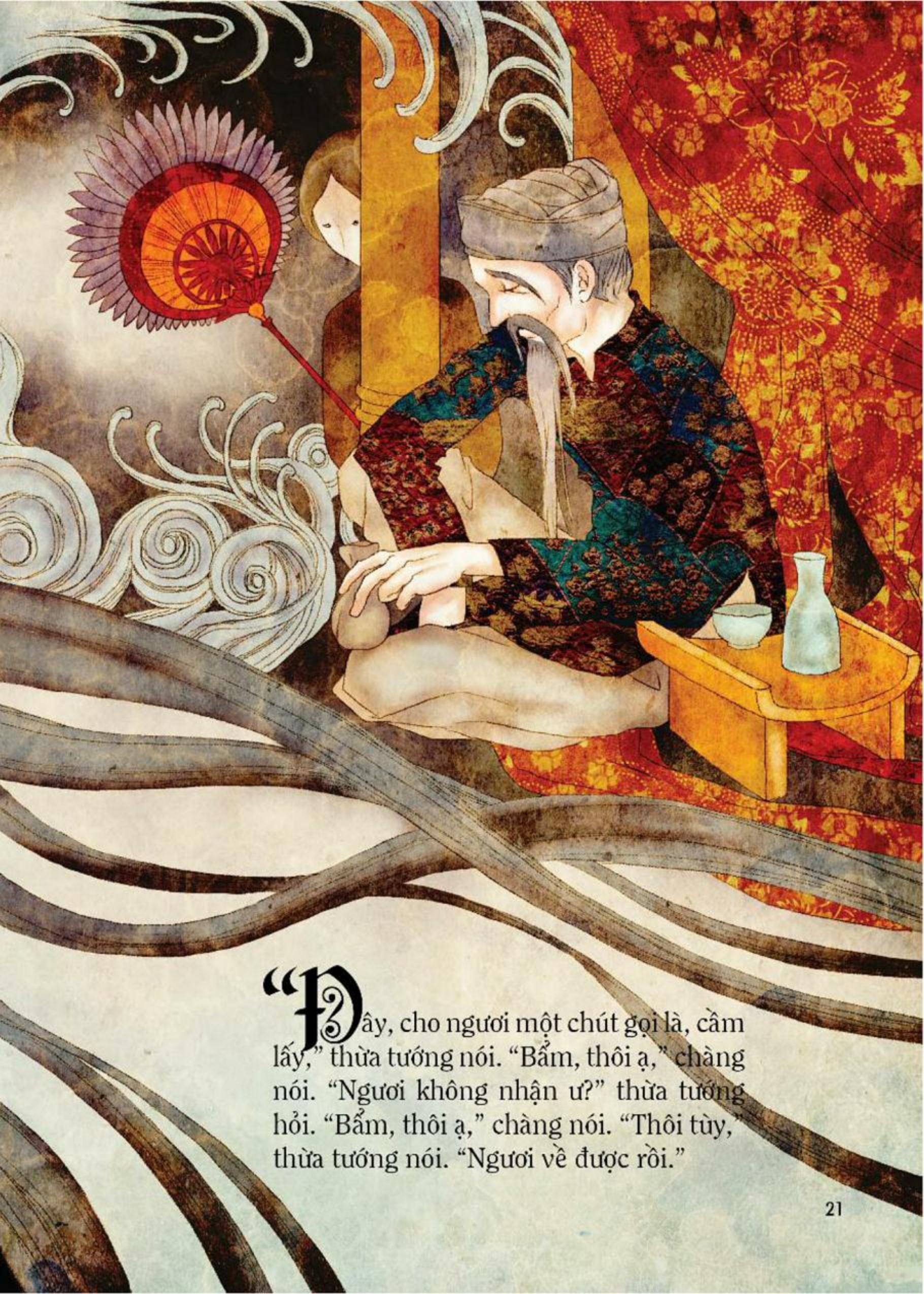
Còn Mỵ Nương, khi tận mắt thấy chàng thuyền chài ở trước mặt mình thì bỗng thất vọng khôn cùng. Nàng không hiểu, làm sao một người có giọng hát như thế mà mặt mũi lại xấu xí đến vậy.

"Ngươi đánh cá có đủ ăn không?" thừa tướng hỏi. "Bẩm, đủ ạ," chàng đáp. "Ngươi vẫn hát trên sông đấy phỏng?" thừa tướng hỏi. "Bẩm, vâng ạ," chàng đáp. "Giờ ngươi có hát cho quận chúa nghe được không?" thừa tướng hỏi. "Bẩm, được ạ," chàng đáp.

Và Trương Chi nhắm mắt lại mà hát.

Mỵ Nương lắng nghe.

"Đây, cho ngươi một chút gọi là, cầm lấy," thừa tướng nói. "Bẩm, thôi ạ," chàng nói. "Ngươi không nhận ư?" thừa tướng hỏi. "Bẩm, thôi ạ," chàng nói. "Thôi tùy," thừa tướng nói. "Ngươi về được rồi."

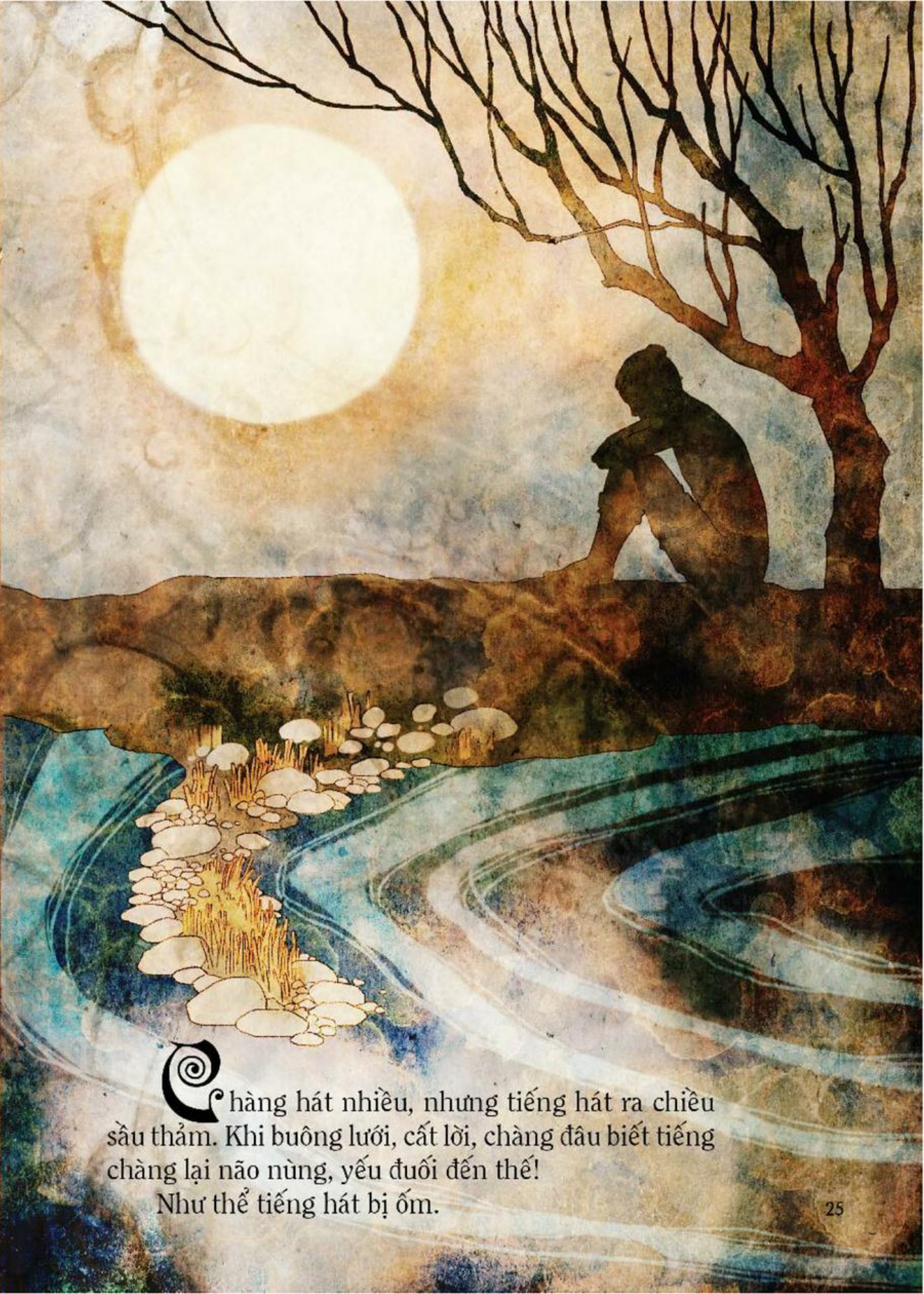
Từ hôm đó Trương Chi vẫn hát trên sông, song Mỵ Nương nghe mà không còn thấy động lòng xao xuyến như trước nữa. Nàng quận chúa cũng cảm thấy dường như trong tiếng hát của anh thuyền chài còn có tình ý hướng về phía mình.

Nàng khoẻ dần lên và bệnh tương tư cũng hết.

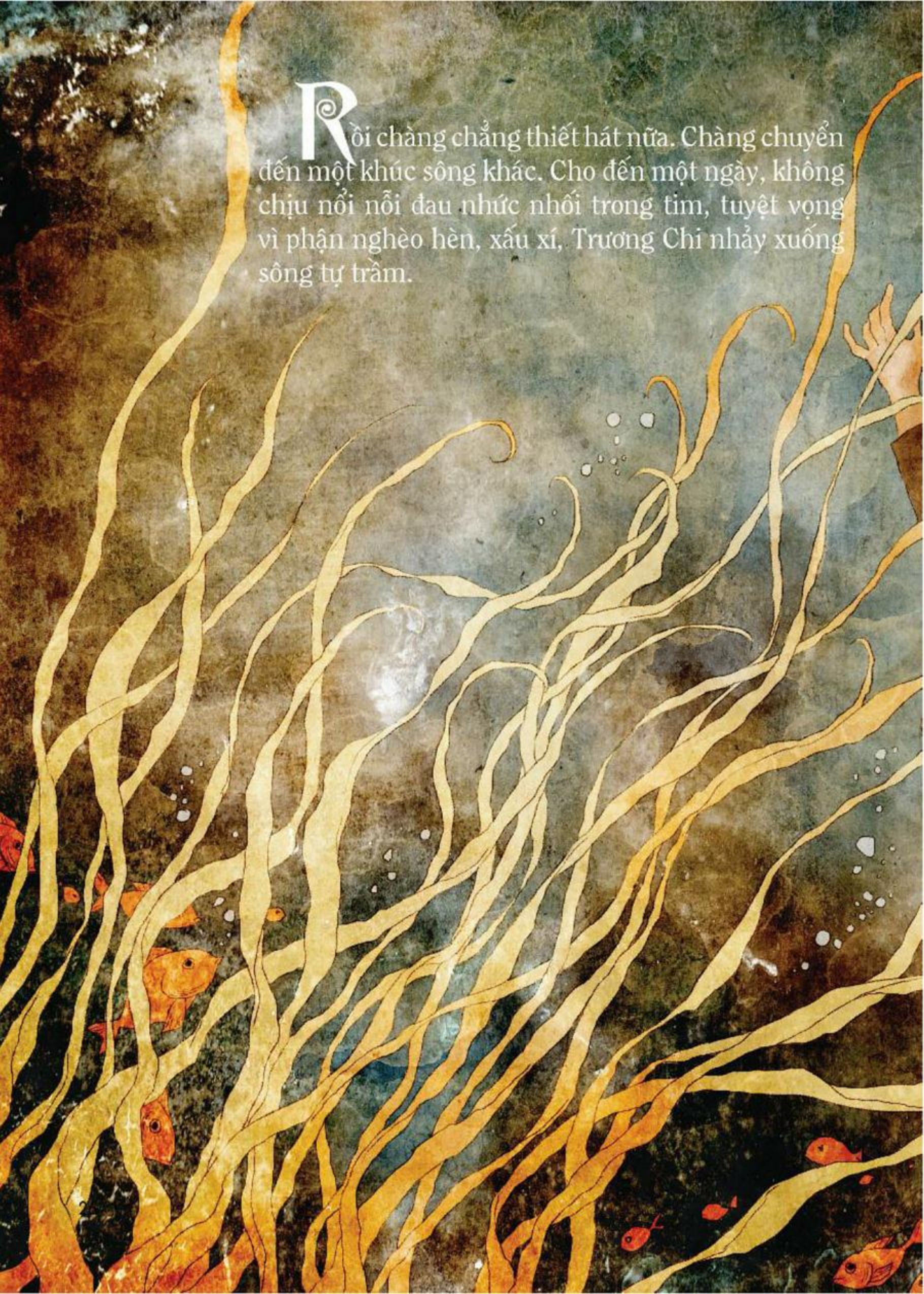
Trớ trêu thay, từ hôm nhìn thấy nàng quận chúa, Trương Chi đã phải lòng nàng. Hình ảnh My Nương nhiều lúc cứ nhức nhối trong tim chàng ngư phủ. Chàng phải nhắm mắt lại cho nguôi dịu.

Chàng hát nhiều, nhưng tiếng hát ra chiều sầu thảm. Khi buông lưới, cất lời, chàng đâu biết tiếng chàng lại não nùng, yếu đuối đến thế!

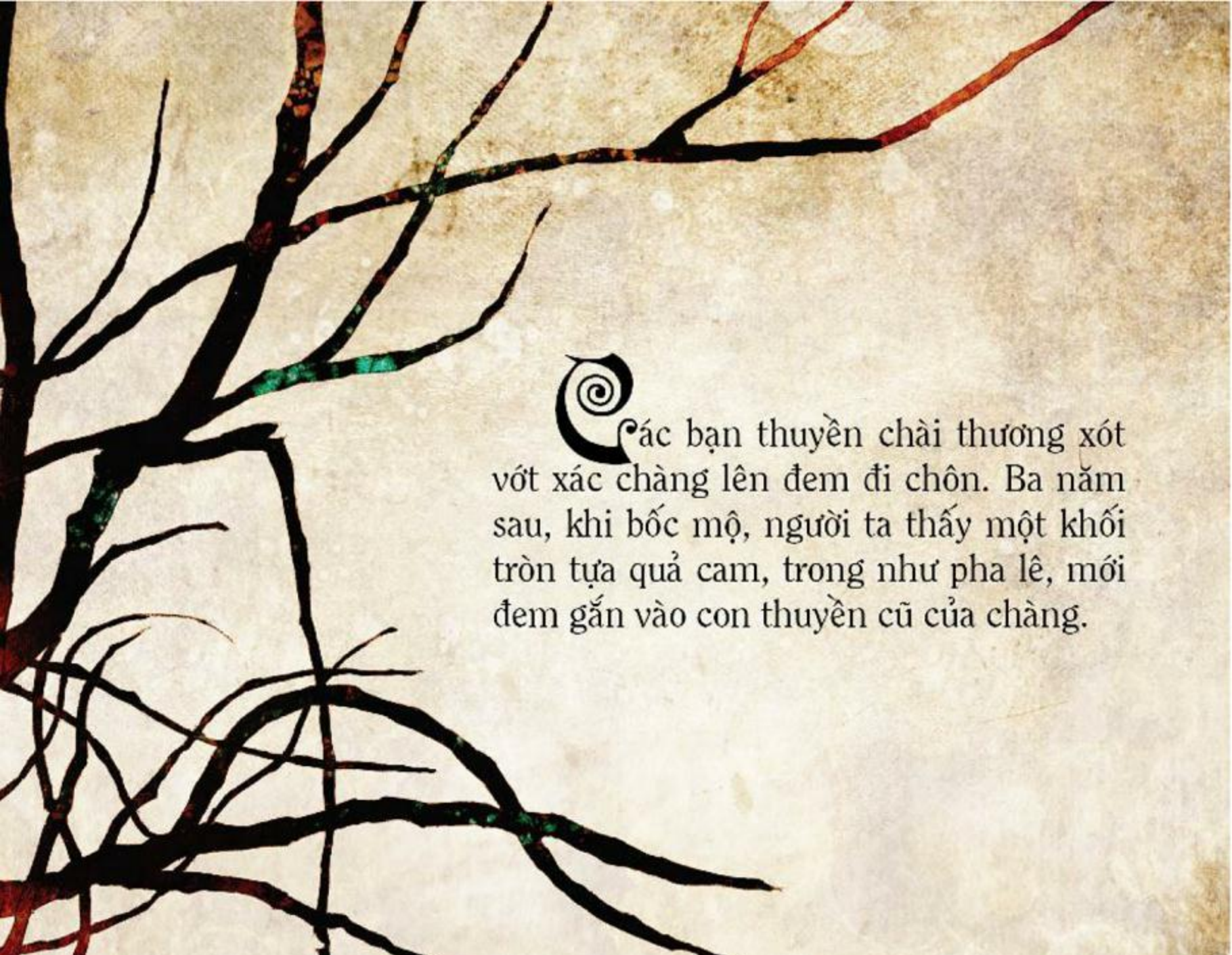
Như thể tiếng hát bị ốm.

Rồi chàng chẳng thiết hát nữa. Chàng chuyển đến một khúc sông khác. Cho đến một ngày, không chịu nổi nỗi đau nhức nhối trong tim, tuyệt vọng vì phận nghèo hèn, xấu xí, Trương Chi nhảy xuống sông tự trầm.

Các bạn thuyền chài thương xót vớt xác chàng lên đem đi chôn. Ba năm sau, khi bốc mộ, người ta thấy một khối tròn tựa quả cam, trong như pha lê, mới đem gắn vào con thuyền cũ của chàng.

Sau đó một thời gian, có kẻ nhìn thấy nghĩ là hay bèn mua biếu thừa tướng. Thừa tướng sai thợ ngọc tiện thành chén uống trà. Lạ thay, khi rót nước vào chén, tưởng như có dáng một người thuyền chài ở bên trong.

Mỵ Nương bèn lấy chén ra xem. Khi nàng rót nước vào liền thấy trong lòng chén hình bóng chàng ngư phủ xưa hiện ra cùng tiếng hát như còn văng vẳng. Nàng nhớ chuyện cũ, òa khóc. Nước mắt rơi lã chã xuống chén ngọc.

Ngay lập tức cái chén tan ra thành nước.

TRƯƠNG CHI
Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2010.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT
44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản
CỔ THANH ĐAM
Biên tập: Minh Châu
Trình bày: Đỗ Hữu Chí

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty CP In Truyền thông Việt Nam. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 314-2010/CXB/03-24/MT và quyết định xuất bản số 168/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 4.5.2010.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2010.

Liên kết xuất bản và phát hành:
Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam
1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội
Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh
Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034
Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn